

فرم شناسنامه نماگرها

عنوان نماگر:

Share of Time-related underemployment

سهم اشتغال ناقص زمانی

فرمول محاسبه نماگر:

$$\text{سهم اشتغال ناقص زمانی} = \frac{\text{جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی}}{\text{جمعیت شاغل}} * 100$$

واحد اندازه گیری:

درصد

دستگاه / دستگاه های تولید کننده نماگر:

مرکز آمار ایران

روش تولید نماگر:

سرشماری

عنوان طرح:

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

۱۰ ساله ۵ ساله سالانه

سایر (ذکر شود) : .....

نمونه گیری

عنوان طرح: طرح آمارگیری نیروی کار

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه روزانه

سایر (ذکر شود) : .....

ثبتی

نام سامانه:

سطح جغرافیایی ارایه نماگر:

کل کشور استان شهرستان

دوره زمانی تولید:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) : .....

دوره زمانی انتشار:

سالانه فصلی ماهانه

روزانه سایر (ذکر شود) : .....

تعاریف واژه ها :

شاغل:

تمام افراد ۱۰ ساله و بیشتر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به طور موقت کارشان را ترک کرده باشند، شاغل محسوب می‌شوند. شاغلین به طور عمده شامل دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان می‌شوند. ترک موقت کار در هفته مرجع با داشتن پیوند رسمی شغلی برای مزد و حقوق بگیران و تداوم کسب و کار برای خوداشتغالان، به عنوان اشتغال محسوب می‌شود.

جمعیت دارای اشتغال ناقص زمانی:

افراد دارای اشتغال ناقص زمانی شامل تمام شاغلانی است که در هفته مرجع، حاضر در سرکار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیشتر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و ... کمتر از ۴۴ ساعت کار کرده، خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.

کاربرد نماگر:

اشتغال ناقص، اشتغالی است که در آن امکان به کارگیری از تمام استعدادها، ظرفیت‌ها و توانایی‌های فرد فراهم نباشد که شامل اشتغال ناقص زمانی، اشتغال ناقص مهارتی و اشتغال ناقص درآمدی است.

اشتغال ناقص زمانی منعکس‌کننده کم بهره‌گیری از ظرفیت مولد نیروی کار است. افراد دارای اشتغال ناقص زمانی شامل تمام شاغلینی است که در هفته مرجع، حاضر در سرکار یا غایب موقت از محل کار بوده، به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیشتر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و ... کمتر از ساعت قانونی کشور کار کرده و خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند. این شاخص غیر دوره‌ای بوده و در طول رکود اقتصادی افزایش و با گسترش اقتصاد کاهش می‌یابد. تغییرات دوره‌ای در شاخص از طریق مشاهدات کوتاه مدت (مانند آمارگیری نیروی کار فصلی یا متوالی)، به بهترین وجه قابل مشاهده است. به منظور دستیابی اصولی به روندها، توصیه می‌گردد داده‌ها به صورت فصلی باشند.

توصیه می‌شود این شاخص همراه با تغییرات در کل تولید (مانند رشد ناخالص داخلی)، همچنین دیگر شاخص‌های کلیدی مانند نسبت اشتغال به جمعیت، نرخ بیکاری و درآمد مربوط به اشتغال (یا درآمد مزد و حقوق بگیران که جزء مهمی از اشتغال است) به منظور ایجاد ساز و کارهای انتقال کلیدی تغییرات اقتصادی به بازار کار یا سیاست‌های جدید اشتغال که ممکن است بر زمان کاری و شاخص‌های مرتبط اثر گذارد، تحلیل شود.

مقدار (تعداد ساعات یا روزهای اضافی که فرد می‌تواند کار کند) و مدت اشتغال ناقص زمانی (تعداد روزها، هفته‌ها، ماه‌ها یا سال‌هایی که فرد مزد و حقوق بگیر به طور مستمر دارای اشتغال ناقص زمانی بوده است) اهمیت اشتغال ناقص در واحد زمان را نشان می‌دهد.

آمار و اطلاعات راهبردی